

SỐ 534

KINH NGUYỆT QUANG ĐỒNG TỬ

*Hán dịch: Đồi Tây Tấn, Tam tạng Trúc Pháp Hộ,
người nước Nguyệt Chi.*

Nghe như vậy:

Một thời, Phật cùng với một ngàn vị Tỳ-kheo và hai vạn Bồ-tát trú nơi núi Linh thú, thuộc thành Vương xá.

Các vị Tỳ-kheo đều đã chứng thần thông vô ngại, đắc quả A-la-hán, dứt sạch phiền não, ra khỏi đường sinh tử, không còn vô minh che lấp, chỉ còn lại trí tuệ sáng suốt.

Hai vạn Bồ-tát thì thần thông đạt đến bậc Thánh, quản lý ba cõi, thu giữ các pháp, trí tuệ khéo xoay chuyển không ngăn ngại, chứng được thần lực oai đức của Phật, trụ nơi không có chỗ trụ.

Bấy giờ, Thế Tôn ở trong thành lớn Vương xá, giảng nói rộng về đạo nghĩa, khai hóa chúng sinh. Các thần trời, thần đất, hải linh, quỷ thần, vua chúa, thần dân, chúng sinh ba cõi, đều đến lễ lạy, cúng dường Đức Phật.

Khi ở đời không có Phật, ngoại đạo hưng thịnh, giống như trong đêm tối đèn đuốc mới tỏ sáng. Khi thiên hạ có Phật, ngoại đạo tiêu tan, ví như mặt trời mọc, đèn đuốc không còn sáng.

Trong nước có bọn ngoại đạo, tà kiến như Bất-lan Ca-diếp... Phật dùng đạo chánh chân dạy bảo thiên hạ. Khi ấy, lục sư ngoại đạo bị dứt bỏ, không được ai tin theo, nên ôm lòng ganh ghét, tìm cách phá hoại Phật, để mình được cung kính trở lại.

Bấy giờ, lục sư tập họp môn đồ lại, cùng nhau bàn luận:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Chúng ta đạo đức cao xa, tên tuổi vang bốn biển, được quần chúng tôn trọng, các vua đều tuân theo, dân chúng nam nữ đều kính tin và ngưỡng mộ, được mười sáu nước lớn suốt đời cúng dường. Đức độ chúng ta như gió, dân thì như cỏ, đều phải cúi đầu lễ lạy dưới chân chúng ta. Nay Phật ra đời, hiện oai thần biến hóa, nên chúng ta bị mọi người bỏ rơi, không tin theo nữa, làm cho chúng ta ăn uống không ngon, nằm ngồi không yên, ra vào đi tới thường buồn rầu, rồi ruột, trong tâm uất hận như muốn điên cuồng. Chúng ta nên tìm kế gì phá hoại, làm xấu Phật, để bị đuổi ra khỏi nước làm cho mọi người không còn thấy, khi ấy mọi người mới trở lại cúng dường cho chúng ta. Hiện nay, trong thành lớn La-duyệt, có Trưởng giả quyền thế, làm tướng quốc đại thần tên là Thân Nhật, tin theo chúng ta, một lòng không đổi, thường phá hoại đạo Phật, cho là hư dối. Chỉ có người này, có đủ quyền lực, giúp đỡ chúng ta phá hoại và làm xấu Phật.

Bàn xong, lục sư liền rời khỏi chỗ ngồi, dẫn năm trăm đệ tử đến nhà Thân Nhật, trong thành Vương xá (La-duyệt).

Thấy các lục sư đến, Thân Nhật xuống điện chánh để đón tiếp, làm lễ và dâng cúng giường ghế tốt đẹp, thức ăn đồ uống đầy đủ, rồi chấp tay ngồi ở trước.

Các sư nói:

–Chúng tôi cùng với đại chúng đến nhà Trưởng giả, muốn bàn luận một việc, xin Trưởng giả nghe cho.

Thân Nhật thưa:

–Xin quý sư dạy bảo, con xin lắng nghe.

Lục sư nói:

–Chúng tôi là thầy trong nước này, công danh rạng rỡ, mọi người lễ lạy, quốc vương tôn kính, đại thần tin theo, được nói năng đi lại trong mười sáu nước. Trưởng giả biết không! Phật xuất hiện ở đời, tự xưng là Thánh trí, dùng ảo thuật lừa dối, nói những lời trái nghịch, muốn cùng với chúng tôi so bẽ tài trí, cùng oai lực, thần thông, làm mê hoặc mọi người, dân chúng trong nước vì ngu muội, tin theo đạo ấy, đạo ấy làm thiên hạ nghi hoặc, bại hoại lòng lành, còn cho chúng tôi là không có đạo đức, không cho tin theo. Trưởng giả là người có thế lực, được đế vương khâm phục, dân chúng đều tin

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

theo, oai lực vang động bốn biển. Thiên hạ chỉ trông mong vào thầy trò chúng tôi, trọn đời trọn nghĩa, đem công đức truyền cho đời sau. Nguyễn xin vì chúng tôi mà phá hoại và trừ bỏ đạo ấy đi, để mọi người trở lại cúng dường chúng tôi, như vậy không sướng chăng?

Trưởng giả thưa:

–Tôi nhờ ngày trước, tôi có người anh ngu muội, tin theo Phật nên phá hoại và làm xấu các sư. Từ đó đến nay, tôi rất giận anh tôi. Mỗi lần muốn toan tính làm việc gì, đều không biết làm sao. Nay nghe lời các sư dạy, hợp với ý tôi, nên tôi sẽ đem hết sức mình giúp cho các sư.

Các Phạm chí nói:

–Vừa rồi, chúng tôi cùng nhau luận bàn, muốn trưởng giả đào cái hầm rộng năm trượng, sâu sáu thước, ngay bên trong cửa, trong đó để lửa than, đặt nửa miếng thiết nhỏ làm đòn tay, trên phủ lớp đất mỏng che lại; rồi lại làm cơm cúng dường, trong cơm có tẩm thuốc độc. Nếu hầm lửa không thiêu đốt thì thức ăn độc cũng đủ giết hại. Chúng ta sẽ đến thỉnh Phật. Phật thường nói, đã đạt được ba trí, thần thông vô ngại, soi thấy tất cả: Thấy rõ nguồn gốc tội phước, chỗ đến của lành dữ. Thật ra, Phật không có trí này, mà chỉ làm mê hoặc mọi người. Nếu thật có trí này thì sẽ không nhận lời thỉnh. Nếu không có trí này, ắt sẽ nhận lời. Nay chúng ta sẽ dùng mưu kế này đối với Phật.

Nghe vậy, Thân Nhật rất vui mừng, khen ngợi:

–Kế này rất hay, thật đúng là lời dạy của bậc Đại sư. Mưu kế này rất sâu dày cao trí, thật là kỳ diệu. Dùng mưu này lo gì không thành công.

Theo lời dạy, Trưởng giả đào hầm lửa, làm thức ăn trộn thuốc độc, bày dọn sẵn sàng, chỉ chờ thỉnh Phật.

Bấy giờ, Bất-lan Ca-diếp và năm trăm đệ tử, thấy Thân Nhật đồng ý với âm mưu của mình, lòng rất vui mừng hơn hở, không kìm chế được, đều đứng dậy, đồng đưa tay khen ngợi Thân Nhật:

–Lành thay! Thật là đệ tử thứ nhất của bậc Thánh.

Thân Nhật trình trọng thưa:

–Hôm nay lo sửa soạn việc này, ngày mai các sư sẽ thấy.

Trưởng giả làm lễ, các sư quay trở về.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Khi đó, Thân Nhật ra lệnh người nhà chuẩn bị xe, ông cùng nhiều người đi đến chỗ Phật.

Đến nơi, trưởng giả xuống xe, bỏ lọng, tháo kiếm, cởi giày, chấp tay tiến tới, cúi đầu đánh lễ sát chân Phật, quỳ gối bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Khi đói khát, con mong được oai thần giáo hóa của Thế Tôn và rất vui được hưởng ngọn gió mát của Thế Tôn. Nhưng việc nhà quá bận rộn, nên không thể đến thăm Thế Tôn được. Nay con xin được cúi đầu đánh lễ Đạo Sư.

Phật bảo trưởng giả:

–Hãy chí tâm hướng về Như Lai.

Thân Nhật thưa:

–Ngày mai con muốn làm cơm cúng dường. Nguyên xin Thế Tôn và các Thánh chúng vui lòng đến tộ xá của con.

Vì thương xót trưởng giả ngu mê, muốn cứu độ ông ta, nên Thế Tôn im lặng nhận lời mời.

Thân Nhật rất vui, tự nghĩ: “Quả đúng như diệu kế”, liền lễ Phật, giả từ rồi đi đến chỗ lục sư.

Các sư đón hỏi:

–Phật có nhận lời thỉnh không?

Thân Nhật thưa:

–Nhờ oai lực của các sư, Phật đã nhận lời mời, đúng như mưu kế của chúng ta.

Các sư và năm trăm đệ tử đều rất vui mừng, không kìm chế được. Các Phạm chí đều mừng rỡ nói:

–Trưởng giả mau trở về đào hầm lửa, làm thức ăn trộn thuốc độc, dọn bày sẵn chờ Phật đến.

Trưởng giả về nhà, âm thầm sai bảo mọi người chuẩn bị hầm lửa ngay giữa cửa, dọn bày thức ăn có tẩm thuốc độc để sẵn.

Trưởng giả có người con, tên là Nguyệt Quang, đã mười sáu tuổi, rất đỉnh đạc, khôi ngô, tuấn tú, thông suốt các sách vở, nắm vững các môn thiên văn, địa lý, tên tuổi vang xa khắp nơi, các kẻ có trí đều kính mến ngưỡng mộ, có lòng Từ bi thương xót khổ não sinh tử ở đời, đem đức bửu khấp cứu giúp quần sinh.

Nguyệt Quang khuyên can cha:

–Phật là Bậc Đại Thánh, Tôn sư của ba cõi, đạo đức trong

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

sạch, lời dạy chân chánh, chứng đắc ba trí, Từ, Bi, Hỷ, Xả, tâm còn hơn mẹ hiền. Chúng ta nên nương nhờ để được độ thoát, sao lại sinh tâm ác nghịch mà mong cầu phước cõi trời. Như vậy há không phải là mê hoặc sao? Ngày xưa, Thế Tôn cầu đạo, ngồi nơi đạo tràng, bên gốc cây Nguyên kiết, thiên ma thứ sáu thấy Phật cao xa, ba độc đã diệt, đoạn sạch các cấu bần và vô minh, chỉ còn lại trí tuệ sáng suốt, thần thông vô thượng, được các trời tôn kính, các vua hầu hạ, vạn thần theo bảo vệ... nên sinh tâm ganh ghét, phiền muộn, suy nghĩ: “Nếu Phật thành đạo ắt sẽ hơn ta.” Do đó, ăn uống không ngon, không màng đến múa hát. Thiên ma ra chánh điện, tập họp quần thần bàn luận, tìm phương kế phá đạo Phật.

Quần thần thưa: “Bồ-tát có thần thông, đạo lực vô phương, oai lực chấn động ba cõi, đức độ điều phục cả mười phương. Chúng thần chẳng thể tìm được mưu kế gì.”

Lúc đó, ma vương nổi giận, ra oai, làm chấn động cả trời đất, kêu gọi binh chúng ma quỷ, mặc áo giáp, cờ xí rợp trời, ánh sáng che khuất bầu trời. Ma vương ra lệnh cho quân lính, đều biến hóa thành hàng trăm ngàn loại hình khác lạ, đầu trùng, thân quỷ rất đáng sợ, gánh núi, vác đá, miệng mắt phóng ra lửa, vây quanh Bồ-tát kêu gào, đập đất như trâu rống, chấn động đến cả chỗ hoang vắng. Núi lở, đất nứt, cây cối đổ gãy, nước biển sóng lớn, vọt lên sáu ngàn, nước chảy tràn mênh mông, sóng lên cao cuộn cuộn đến trời. Trăm họ khiếp sợ, tổ chim trên cây rớt xuống núi, rồng ẩn trong nước bay vọt lên, làm cho chim kinh sợ bay tứ tung, sư tử sợ hãi chạy trốn, chim cánh vàng bay trốn, cá lớn Ma-kiệt trôi ngửa theo dòng nước. Chư thần sợ hãi, chạy tìm chỗ ẩn náu. Ma biến hóa ra hàng ngàn hình tướng hung ác, nhiều loại khí độc bay tứ tung khắp nơi, rồi cùng lúc gom tụ lại hướng đến Thế Tôn.

Với lực của Từ tâm, Phật chỉ đưa tay, các ác quỷ cùng lúc đều hàng phục, chấp tay, đầu mặt lễ Phật, xin quy y. Lúc đó, Như Lai liền đến điều phục, các thiên ma xin làm đệ tử. Tuy thắng, nhưng Phật không có ý vui.

Dem hầm lửa, thức ăn trộn thuốc độc thì làm sao hại được Phật.

Chất độc có nhiều như núi Tu-di, ngọn lửa lớn, đao, kiếm, mâu... cùng không thể lay động một sợi lông của Phật. Nay dùng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hầm lửa, thức ăn trộn thuốc độc để hại Phật, giống như sức lực của muỗi mòng mà muốn lay đổ núi lớn, như cánh của loài ruồi nhặng muốn ngăn che mặt trời, mặt trăng, chỉ tự mình hủy hoại mà thôi, chỉ bằng sớm sảm hối tội lỗi, mới mong thoát tội.

Trời, Rồng, Quỷ, Thần, dân chúng nơi thế gian, Phạm vương, Đế Thích, Ma vương... đều cúi đầu nghe lời dạy của Phật. Sắc thân Như Lai như kim cương, dứt trừ các điều ác, tích chứa vạn điều thiện, tướng tốt, ánh sáng, thần thông vô lượng, đã dứt hẳn năm đường ác mê mờ, đạt được trí tuệ Chánh chân Vô thượng, vượt trên Thánh chúng, như mặt trăng giữa các vì sao, như mặt trời mới mọc, tỏa chiếu ánh sáng khắp nơi, giảng đạo rộng khắp, giáo hóa quần sinh mê muội, Từ, Bi, Hỷ, Xả, thương xót chúng sinh, ban ân cứu giúp khổ nạn, còn hơn mẹ hiền.

Phật có oai đức, thần lực như vậy, xin cha sửa đổi, sám hối, quy y Tam bảo.

Bấy giờ, Trưởng giả Thân Nhật bị nghiệp tội che mờ, tâm không tin hiểu lời Nguyệt Quang thưa, bảo con:

–Nếu đức độ của Như Lai, đúng như lời khen ngợi của con: Phật có thần thông, chiếu thấy hết thì sẽ biết trước cha làm hầm lửa, nấu thức ăn trộn thuốc độc, sao lại nhận lời thỉnh mời của cha. Do đó đủ biết, không cần nghĩ chi xa.

Nguyệt Quang lại thưa:

–Phật thật có ba Thánh trí, sáu thần thông, đại Từ, đại Bi, đại Hỷ, đại Xả... tất cả đều thành đạt. Phật thường độ cho những người ngu muội, không muốn trái ý người.

Tâm Thân Nhật ngu si, ôm lấy sự mê muội, không xả bỏ ý định!

Sáng ngày mai, trưởng giả sai người thỉnh Phật. Sứ giả vâng lời, đến chỗ Phật, quỳ gối bạch:

–Bạch Thế Tôn! Trưởng giả Thân Nhật kính lời mời. Bấy giờ đã đến lúc thọ trai, nguyện xin Đức Thế Tôn và đại chúng quá bước đến tộ xá của chúng con.

Khi ấy, Đức Thế Tôn nghĩ: “Nay nhận lời mời của Thân Nhật không như bình thường. Nên phóng ra thần thông, làm chấn động mười phương, khiến cho họ hàng phục, tất sẽ thành tựu đạo lớn, giáo

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hóa được rộng khắp vô lượng, đồng thời giáo hóa đám lục sư và chín mươi sáu ngoại đạo.”

Bấy giờ, Thế Tôn phóng ra ánh sáng lớn, chiếu soi, trên đến trời Tam thập tam, dưới thấu đến mười tám địa ngục. Cảnh giới của cõi Phật lúc này có đầy ánh sáng lớn, thần thông. Bồ-tát, La-hán, Duyên giác, Phạm vương, Đế Thích, Thiên vương, Thần biển, Thần đất và các ma quỷ, hàng ức vạn tướng đẳng bộ, nghe Phật độ Thân Nhật, đều đến chỗ Phật, cúi đầu đảnh lễ sát chân Phật, rồi lui qua hai bên.

Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Các ông hãy mang bát đến nhà Trưởng giả Thân Nhật.

Các Tỳ-kheo đều thưa:

–Dạ vâng!

Tất cả đều chuẩn bị sẵn sàng. Đất biến thành màu vàng. Trên đảnh Phật có bảy lớp mây thơm, sáu loại hoa sen: hồng, vàng, xanh, cam, tía, trắng... tự nhiên mọc lên ở hai bên đường.

Phật đi bộ ra khỏi cổng, bảo Bồ-tát Không Vô Cát Tường và sáu mươi vạn người đi trước, hoặc đi trên không, hoặc theo đường lộ mà đi, Phật đi ở giữa, còn bao nhiêu người khác đều đi theo sau Phật. Ánh sáng rực rỡ chiếu khắp tất cả, làm mờ ánh sáng mặt trời, mặt trăng. Các trời cúng dường lọng báu, rải hoa xuống như mưa. Trời, rồng bay khắp, chim không dám bay qua. Chúng sinh ba cõi không thấy đảnh Phật. Nhạc trời cùng lúc trỗi lên, trùng độc ẩn mất, chim lành liệng quanh, hót vang.

Phật không đạp đất, nhưng tướng bánh xe in trên đất, ánh sáng chiếu rực rỡ suốt bảy ngày. Các loại cây quý, cây thuốc, cây ăn trái đều nghiêng ngã xuống, ngưỡng lên như hình dáng người đang quỳ. Quỷ Dạ-xoa cánh vàng, các ma quỷ đều dẫn theo trăm ngàn binh lính, tay cầm các loại nhạc hoặc cầm hương hoa, bảy báu, chuỗi ngọc, lụa cõi trời, cờ phướn, lọng báu từ mười phương đến hội họp. Thiên chúng đều hạ xuống, nhạc khí trỗi lên, người mù thấy được, người điếc nghe được, người câm nói được, người què đi được, mọi oán ghét đều hòa vui, người mê được tỏ, người say tỉnh lại, trâm cài, vòng đeo phụ nữ phát ra tiếng. Chim bay, thú chạy đều hóa thành hình người, cây khô trăm năm tự nhiên ra hoa, ngựa quý được no đủ,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

địa ngục được an vui. Đàn tỳ bà, đàn tranh, ống sáo và trống được đánh lên vang rền.

Phật dùng thần lực biến hóa hầm lửa thành ao tắm bảy báu màu cam tía, có nước tám mùi vị, dưới đáy có cát vàng, chung quanh có hoa sen, trong ao có cá, ba ba, con giải, cá sấu... đang vui đùa. Chim bay, thú chạy, âm thanh hòa hợp. Ven bờ ao có trồng nhiều hàng cây trúc ti, cây y phục, giữa những cây treo lụa mỏng, lụa đỏ, đủ cả năm màu. Cành lá bằng san hô, thủy tinh, lưu ly, vàng ròng, bạc trắng, dây bằng vàng ròng giăng mắc giữa các hàng cây, các chuỗi ngọc được treo rũ xuống, mỗi khi có gió thổi, va chạm, phát ra trăm loại âm thanh thật êm dịu: Khen ngợi oai đức của Phật chưa từng có, nói pháp vô thường, khổ, không, vô ngã, làm cho người buồn lại vui, người vui lại buồn. Trên cây bảy báu có các loài chim khổng tước, anh vũ, chim cánh vàng, chim thần mỏ đỏ, chim phụng hoàng, chim cát tường, câu-kỳ-na-la có đến hàng trăm ngàn con, ánh sáng màu sắc rực rỡ, tỏa chiếu trên các cây, hót vang trăm thứ tiếng, làm cho mọi người đều đến nghe. Chim đang bay, thú đang chạy đều ngừng lại để nghe. Tất cả tuy hình tướng khác nhau, nhưng đồng lòng đem thân mạng quay về nương theo Thế Tôn.

Bấy giờ, Thần biển, Thần đất, chúng sinh ba cõi, đều đã đến nhà Trưởng giả, thần hầm lửa biến thành ao tắm, trời đất chấn động, các vị đến xem Thân Nhật, thấy rõ thần thông biến hóa, đạo đức thù thắng như vậy. Trông thấy các vị ấy, Trưởng giả Thân Nhật kinh sợ, lông tóc dựng đứng, hồn vía thất kinh, tự nghĩ: “Ôi, thật là mê hoặc! Ta đã làm việc ác nghịch, không có đạo đức.”

Trưởng giả quay lại nói với lục sư:

–Các ông là loại súc sinh, đẩy tôi vào chỗ nước sôi lửa bỏng. Bây giờ biết làm sao đây!

Lục sư sợ hãi, xấu hổ, không nói gì, sợ mang tội họa lớn, nên đã chạy trốn.

Lúc ấy, Thân Nhật cùng với người con là Nguyệt Quang và phu nhân, thể nữ, quyến thuộc nam nữ, ngoại đạo, bạn bè... đều cung kính đón Phật, trông thấy Thế Tôn ánh sáng rực rỡ như núi báu, hình dáng trang nghiêm, sắc thân vàng tía, cao một trượng sáu, các căn vắng lặng, ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp, là vua các trời,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đạo đức sáng ngời. Đức Thế Tôn đầy đủ mười Lực, là vua trong hàng trời, người. Phật dùng thần lực và oai đức, chiếu thấu vào tâm mê mờ, làm cho Thân Nhật hiểu rõ, như mê được tỏ rõ, dứt trừ bệnh quá đại khờ, giải thoát năm tình, buồn vui lẫn lộn. Trưởng giả liền biết tội, đem thân quỳ sát đất, làm lễ Phật, thưa:

–Bạch Thế Tôn! Xin Thế Tôn tha thứ cho con. Con ngu si, không biết chánh chân, tin theo lời nói xấu ác, sinh tâm độc ác, muốn làm hại Thế Tôn. May mắn nhờ tâm Từ hóa độ của Thế Tôn, xin tha tội cho con. Nguyên xin Thế Tôn rủ lòng thương xót cứu giúp cho con thoát khỏi tội lớn. Xin thỉnh Thế Tôn đến chỗ ngồi.

Khi ấy, Như Lai đi lên chánh điện, chúng hội cũng đã an tọa. Thân Nhật xấu hổ, sợ sệt không yên, đến trước Phật, bạch:

–Vì ngu si mê lầm, tin theo lời của bọn xấu ác cho là chân thật, như người mê sảng uống lộn thuốc, bệnh càng tăng thêm. Nay được gặp Phật, bệnh tà được dứt trừ. Con đã làm việc không có đạo đức, vì đã bỏ thuốc độc vào thức ăn, nên không thể cúng dường. Xin Đức Thế Tôn đợi chốc lát để con nấu thức ăn mới.

Phật bảo Trưởng giả:

–Hãy đem thức ăn ấy đến, không cần nấu lại. Tham lam, dâm dục, sân giận, ngu si, tà kiến là các thứ độc lớn ở đời. Ta không có những độc này, đã đoạn trừ các độc, độc không thể hại ta.

Thân Nhật đem thức ăn đến, mùi hương diệt hết tám nạn, nga quỷ được an vui. Phật và đại chúng thọ trai xong, Trưởng giả đi lấy nước rửa, chúng hội đều im lặng.

Thân Nhật lui ra, ngồi khóc, thưa:

–Bạch Thế Tôn! Xin tha thứ cho con! Con vì mê hoặc đã dám mưu toan nghịch ác đến Như Lai. Tự xét biết tội nặng, đáng vào địa ngục, chịu khổ đê mê dài, nước sôi lửa bỏng, đau đớn vô cùng, làm sao thoát khỏi được. Phật với lòng đại Từ, cứu giúp ba cõi, thương xót chúng sinh, vớt họ ra khỏi cảnh lửa nóng bỏng. Khi chưa được nghe lời Thế Tôn dạy, con đã gây ra tội lỗi. Không có Thế Tôn, không ai biết trước được.

Phật bảo Thân Nhật:

–Thuở xưa, khi Phật Định Quang thọ ký cho ta, có nói: “Vào đời sau, vô số a-tăng-kỳ kiếp, ở trong đời năm xấu ác, ông sẽ làm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật, hóa độ cho chúng sinh như ta ngày nay. Lúc ấy, sẽ có Trưởng giả Thân Nhật làm hầm lửa, nấu thức ăn trộn thuốc độc mưu toan hại ông.” Khi ấy, ta đã đắc trí tuệ Tam-muội, biết trước tên họ của ông rồi, huống chi là ngày hôm qua lại không biết sao?

Thân Nhật vui vẻ thưa:

–Bạch Thế Tôn! Thế Tôn đã biết trước việc vô số kiếp. Con đã tỉnh ngộ, sẽ được thoát khỏi tội. Nay con hết lòng tự quy y Phật. Con đã làm việc sai trái, nguyện cho tội nặng của con được nhẹ bớt.

Phật vốn có thể nguyện không bỏ chúng sinh ngu si, mê hoặc, liền bảo Thân Nhật:

–Lành thay, Trưởng giả! Ông đã tự giác sám hối, tội nặng ắt sẽ tiêu trừ. Ta sẽ thuyết giảng đạo nghĩa, làm cho ông hiểu rõ.

Trưởng giả thưa:

–Bạch Thế Tôn! Con nguyện xin muốn nghe. Dù chết, đối với đạo thiện, con hết lòng không quên.

Khi ấy, Thế Tôn phát ra âm thanh lớn, gồm tám loại tiếng, diễn đạt vạn ức âm thanh, thuyết giảng vô lượng pháp: Tám Giải thoát, bốn Đế, ba môn Giải thoát, sáu Ba-la-mật, thực hành đạo pháp sâu dày rất tốt đẹp, hiểu biết ba cõi là không. Các pháp, tội phước đều do nhân duyên tạo ra. Xem bệnh, chọn thuốc, tùy theo căn cơ thích hợp mà thuyết pháp.

Thân Nhật tỉnh ngộ, bỗng nhiên hiểu rõ, giải trừ mọi nghi ngờ, vui vẻ nhập định Vô tướng tịch nhiên, ngay trên tòa ngồi liền đạt bất thoái chuyển. Trưởng giả vui mừng, vọt lên hư không, cách mặt đất một trăm bốn mươi trượng, từ trên hư không hạ xuống, cúi đầu sát đất, hôn và xoa chân Phật, quỳ gối trình thưa:

–Nay con được giác ngộ, là nhờ Phật hóa độ cho con.

Trưởng giả vui mừng, tán thán Phật:

–Mười Lực của Phật thật oai hùng. Thần lực của Như Lai chấn động mười phương, không ai sánh bằng, biết trước hầm lửa, cơm trộn thuốc độc, làm cho mọi thứ độc hại tự tiêu trừ. Phật không lo buồn gì. Tất cả dao kiếm không thể làm tổn hại Phật được. Mũi tên, dao cứng đều hóa thành hoa. Đức Phật dừng mãnh thay! Như Lai có thể làm cho chín mươi sáu tà đạo hàng phục. Tất cả dù khác miệng nhưng đều cùng một lời, ca ngợi Phật là đạo vững chắc như kim

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

cương. Phật như núi vàng chiếu sáng tất cả, làm tan hoại mọi u ám, mê mờ, chỉ còn lại ánh sáng trí tuệ. Phật vượt lên trên các vị Thánh, đức vượt quá hư không, biện tài vô ngại, mở bày chánh pháp khắp đại thiên thế giới, điều phục những chúng sinh khó hóa độ, làm cho thành thực. Oai lực chấn động ba cõi, độc tôn không có ai sánh bằng, lìa các bụi nhơ cõi trần, sạch như vàng cõi trời, mưa những pháp báu, làm tất cả được no đủ, ban phát bảy loại cửa cải vô tận. Xét tâm mà chọn thuốc, trước hết phá tan quân ma. Tùy theo căn cơ thích hợp mà giảng nói pháp, làm cho tất cả đều được độ thoát. Chín mươi sáu tà đạo đều ẩn trốn.

Khi Thân Nhật ca ngợi pháp Phật, có vô số chúng đến với đại hội, họ đều thích nghe pháp nên được phước báo, được độ thoát, số lượng không thể tính đếm được. Trời đất chấn động, nhạc khí vang lên, trời Phạm vương thứ bảy nghe giảng nói pháp. Đàn tỳ bà, khánh, trống, ngàn loại nhạc cụ tự nhiên trỗi lên. Thiên đế trời Đạo-lợi rải hoa dâng lên Phật, khen ngợi oai đức của Phật chưa từng có.

Khi ấy, ai nấy đều vui mừng, cúi đầu làm lễ Phật rồi lui ra.

